

[KĄKOLOWATY *ai*

N sg f kąkolowatą.

Sł stp, Cn brak.

Przymiotnik od „kąkol”; pełen kąkolu: także na mokrádlach [pszenica] kąkolowata bywa/ álbo się w owies wyradza. Cresc 1571 /154 (Linde).

Cf **KĄKOLISTY**, **KĄKOLNY**

MM